

Putin stírá válečnou mlhu na Ukrajině

 zvedavec.news/komentare/2024/01/9926-putin-stira-valecnou-mlhu-na-ukrajine.htm

Melkulangara K. Bhadrakumar

1.1.2024 Komentáře Témata: NATO, Rusko, Ukrajina 1100 slov

Ruská speciální vojenská operace na Ukrajině vstupuje do nové fáze. Prezident Vladimir Putin v přelomovém projevu v Národním středisku řízení obrany, který pronesl 19. prosince na zasedání rady ruského ministerstva obrany, rozptýlil mlhu války a naznačil, co lze očekávat do budoucna.

Rusko získalo v zástupné válce převahu, zatímco Spojené státy se snaží znovu vytvořit nový narativ. Pro Putina je to okamžik triumfu, kdy nemá důvod využívat válečné mlhy na Ukrajině, zatímco pro prezidenta Bidena válečná mlha nadále slouží k užitečné disimulaci v nadcházejících klíčových volbách, v nichž usiluje o druhé funkční období.

Z Putinova projevu vyzařovala povzbudivá nálada. Ruská ekonomika nejenže znovu získala dynamiku z doby před rokem 2022, ale do konce roku zrychluje tempo růstu na 3,5 %, což se vyznačuje zvyšováním příjmů a kupní síly milionů občanů a růstem životní úrovně. Nezaměstnanost je na historickém minimu a Rusko porazilo západní sankce a pokusy o jeho izolaci na mezinárodní scéně.

Leitmotivem Putinova projevu je, že se jedná o válku, o kterou Rusko nikdy neusilovalo, ale byla mu vnucena USA. Putin loni v únoru vyjmenoval pět jasných cílů ruské vojenské operace – bezpečnost ruského obyvatelstva; de-nacifikace Ukrajiny; demilitarizace Ukrajiny; snaha o přátelský režim v Kyjevě a nepřijetí Ukrajiny do NATO. Tyto

cíle jsou samozřejmě vzájemně provázané. USA a jejich spojenci to vědí, ale nadále předstírají opak, přičemž se v zástupné válce zaměřují na vojenské vítězství a změnu režimu v Rusku.

Putinovo poselství zní, že jakýkoli nový západní narativ o válce je odsouzen ke stejnému osudu jako ten předchozí, pokud nedojde k realismu, že Rusko nelze vojensky porazit a nebudou uznány jeho legitimní zájmy.

Jádro věci spočívá v tom, že Západ celou dobu vnímal Ukrajinu jako geopolitický projekt zaměřený proti Rusku. Dnes, i když mu porážka kouká z očí, je prioritou Západu donutit Rusko, aby souhlasilo s příměřím na základě stávající linie dotyku bez jakýchkoli geopolitických nebo strategických závazků ze strany Washingtonu nebo transatlantické aliance – což by de facto znamenalo ponechat dveře pro přezbrojení zničené ukrajinské armády a pro vstup Kyjeva do NATO zadními vrátky.

Stačí říci, že zdiskreditovaná agenda využití Ukrajiny jako pěšáka k prosazování protiruské politiky Západu je stále velmi aktuální. Moskva se však podruhé do pasti USA nechytí a nebude riskovat další válku, která může vypuknout v době, která se NATO hodí.

Není překvapením, že Putin ve svém projevu věnoval velkou pozornost oživení ruského obranného průmyslu, aby mohl reagovat na případné vojenské potřeby. Ke konci svého projevu se však Putin také pozastavil nad politicko-vojenskými možnostmi Ruska za daných okolností.

Po vojenské stránce je zřejmé, že Rusko bude tlačit na postupnou válku až do jejího logického konce, kterým je zatlačení ukrajinské armády do strategické slepé uličky, což by znamenalo snahu o taktická zlepšení podél fronty, podkopání ekonomického potenciálu Ukrajiny,

způsobení vojenských ztrát a posílení vlastního ruského obranného průmyslu v takovém měřítku, které vychýlí rovnováhu sil tak, aby převážila proti případným vojenským dobrodružstvím NATO.

V konečném důsledku je Rusko podle Putinova tvrzení odhodláno získat zpět „rozsáhlá historická území, ruská území, spolu s obyvatelstvem“, která bolševici v sovětské éře převedli na Ukrajinu. Učinil však důležitý rozdíl, pokud jde o „západní území“ Ukrajiny (západně od Dněpru), která jsou dědictvím druhé světové války a na něž by mohly být vzneseny územní nároky ze strany Polska, Maďarska a Rumunska, což přinejmenším v případě Polska souvisí také s předáním „východoněmeckých území, Gdaňského koridoru a samotného Gdaňska“ po porážce Třetí říše.

Putin vzal na vědomí, že „lidé, kteří tam (na západní Ukrajině) žijí – mnozí z nich, alespoň já to vím jistě, na sto procent – se chtějí vrátit do své historické vlasti. Země, které tato území ztratily, především Polsko, sní o tom, že je budou mít zpět“.

To znamená, že je zajímavé, že Putin si jednoduše umyl ruce od jakýchkoli územních sporů, které by mohly vzniknout mezi Ukrajinou a jejími východními sousedy (všichni jsou zeměmi NATO). Když se podíváme do budoucna, bude to pro USA plechovka červů. Nedávno použil šéf ruských zpravodajských služeb Sergej Naryškin silnou metaforu, když varoval, že USA mohou na Ukrajině čelit „druhému Vietnamu“, který je bude dlouho pronásledovat.

Pointa, jak ji Putin formuloval, je následující: „Historie vše postaví na své místo. My (Moskva) nebudeme zasahovat, ale nevzdáme se ani toho, co je naše. To by si měli uvědomit všichni – ti na Ukrajině, kteří jsou agresivně naladěni vůči Rusku, i v Evropě a ve Spojených státech. Pokud chtějí vyjednávat, ať tak činí. My to však budeme dělat pouze na základě našich zájmů.“

Putin na závěr řekl, že pokud je konečným arbitrem vojenská zdatnost, vysvětluje to, proč se Rusko zaměřuje na „silné, spolehlivé, dobře vybavené a řádně motivované ozbrojené síly“, které jsou podporovány silnou ekonomikou a „podporou mnohonárodnostního ruského lidu“.

Je velmi pravděpodobné, že se ruské vojenské operace v příštích měsících přesunou dále na západ k Dněpru, daleko za čtyři nová území, která se loni připojila k Ruské federaci – Luhansk, Doněck, Záporoží a Cherson. Pokud nedojde k žádnému vyjednanému řešení, může se Rusko rozhodnout jednostranně „osvobodit“ ty jižní oblasti Ukrajiny, které byly historicky součástí Ruska, což by pravděpodobně zahrnovalo Oděsu a celé černomořské pobřeží nebo Charkov na severu Donbasu.

Rusko očekává, že bojové schopnosti ukrajinských sil se v blízké budoucnosti prudce sníží a armáda se již nyní potýká s obtížemi při získávání nových rekrutů. To znamená, že v průběhu příštího roku se poměr sil na frontě změní v důsledku velkých ztrát ukrajinské armády a poklesu západní pomoci a v určitém okamžiku se obrana Ukrajiny začne hroutit.

Nedávné úspěchy Ruska ve vojenských operacích – např. v Soledaru, Arťomovsku (Bachmut), Avdějevce, Marjince atd. – již svědčí o změně poměru sil mezi oběma armádami. Tento posun se bude dále urychlovat, neboť ruský vojensko-průmyslový komplex funguje optimálně a Rusko masivně nasazuje nové typy zbraní, jako jsou např. klouzavé letecké pumy, které změnily roli ruského letectva v konfliktu.

Denně jsou shazovány desítky těžkých leteckých pum a podobně se zvyšuje používání moderní barážové munice (v originále barrage ammunition – nejsem si jistý překladem, uvítám opravu. Poznámka editora) a některých dalších systémů, včetně přesně naváděné munice. Na bojišti se objevily také tanky T-90M a nové typy lehkých obrněných vozidel.

Oproti tomu Ukrajina čelí poklesu dodávek zbraní v důsledku omezených výrobních kapacit na Západě, kde není v nejbližší době možné dosáhnout udržitelného růstu výroby v průmyslovém měřítku. Mezitím se krize na Blízkém východě a napětí kolem Tchaj-wanu stávají pro USA hlavními rozptylovacími faktory.

S přihlédnutím ke všem těmto faktorům je do konce příštího roku zcela představitelná rozhodující změna poměru sil v neprospěch Ukrajiny, která povede k ukončení konfliktu za podmínek Ruska.

Putin lifts the fog of war in Ukraine vyšel 29.12.2023 na indianpunchline.com. Překlad v ceně 463 Kč Zvědavce.

Známka 1.0 (hodnotilo 12)

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

0 příspěvků
(0 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF